

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2016 r.

w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby

Na podstawie art. 112 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości, Prokuratury Krajowej oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, zwanej dalej „Krajową Szkołą”;
- 2) tryb i sposób realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu;
- 3) tryb i sposób realizacji świadczeń, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 2-6 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Prokurator Generalny lub Prokurator Krajowy deleguje prokuratora do Prokuratury Krajowej na wniosek dyrektora właściwego departamentu lub dyrektora biura Prokuratury Krajowej.

2. Prokurator Generalny deleguje prokuratora do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz do Krajowej Szkoły odpowiednio na wniosek dyrektora właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowej Szkoły.

3. W odniesieniu do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanie następuje po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora regionalnego i okręgowego – w wypadku delegowania prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora prokuratury rejonowej, a właściwego prokuratora regionalnego – w wypadku delegowania prokuratora prokuratury regionalnej.

§ 3. 1. Prokurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowej Szkoły może sprawować funkcję oskarżyciela publicznego przed sądami, w wymiarze określonym

przez Prokuratora Generalnego, po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowej Szkoły.

2. Prokuratorowi delegowanemu do Prokuratury Krajowej nie powierza się czynności w odniesieniu do spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze.

§ 4. 1. Prokurator delegowany do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, składa do kierownika jednostki będącej miejscem delegowania, zwanego dalej „kierownikiem jednostki”, pisemny wniosek o nieodpłatne zakwaterowanie albo o zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z form określonych w art. 109 § 1 pkt 1 ustawy.

2. Jeżeli nie istnieje możliwość nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji jednostki będącej miejscem delegowania, kierownik jednostki zawiadamia o tym niezwłocznie prokuratora, który dokonuje wyboru formy zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania.

§ 5. 1. Nieodpłatne zakwaterowanie następuje na podstawie:

- 1) skierowania wydanego przez kierownika jednostki – w wypadku zakwaterowania na okres nieprzekraczający jednego miesiąca;
- 2) umowy zawartej pomiędzy prokuratorem a kierownikiem jednostki – w wypadku zakwaterowania na okres powyżej jednego miesiąca.

2. Prokurator delegowany na czas nieokreślony lub czas określony powyżej sześciu miesięcy może złożyć wniosek o zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych, pozostających w dyspozycji jednostki będącej miejscem delegowania prokuratora, wraz z członkami rodziny. Kierownik jednostki uwzględnia wniosek w przypadkach uzasadnionych, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania, określając warunki tego zakwaterowania w umowie, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 6. 1. Zwrot kosztów zamieszkania faktycznie poniesionych w wysokości określonej w fakturze nie może przekraczać:

- 1) 80 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 123 § 1 ustawy – gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
- 2) 60 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 123 § 1 ustawy – gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;

3) 40 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 123 § 1 ustawy – gdy miejscem delegowania jest inna miejscowość niż wymieniona w pkt 1 i 2.

2. Wypłata podlegającej zwrotowi kwoty faktycznie poniesionych kosztów zamieszkania następuje w terminie 7 dni od dnia przedstawienia faktury kierownikowi jednostki.

§ 7. 1. Wysokość miesięcznego ryczałtu, o którym mowa w art. 109 § 1 pkt 1 lit. b ustawy, wynosi:

- 1) 75 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 123 § 1 ustawy – gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
- 2) 55 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 123 § 1 ustawy – gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;
- 3) 35 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 123 § 1 ustawy – gdy miejscem delegowania jest inna miejscowość niż wymieniona w pkt 1 i 2.

2. Wypłata miesięcznego ryczałtu następuje z dołu, do 5. dnia następnego miesiąca.

§ 8. 1. Zwrot kosztów przejazdów i dojazdów, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 2 i 6 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie 7 dni od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu odbytych przejazdów i dojazdów oraz oświadczenia o wysokości poniesionych kosztów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wypadku gdy okres delegowania jest dłuższy niż miesiąc, zwrot kosztów, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 6 ustawy, nie może przekraczać równowartości biletu miesięcznego na dojazdy środkami komunikacji publicznej.

§ 9. Wypłata ryczałtu, o którym mowa w art. 109 § 1 pkt 3 ustawy, następuje w terminie 7 dni od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni przepracowanych w danym miesiącu.

§ 10.1. Wypłata diet, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 4 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie 7 dni od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni pobytu w miejscu delegowania w danym miesiącu.

2. Diety nie przysługują w wypadku:

- 1) zapewnienia prokuratorowi delegowanemu nieodpłatnego całodziennego wyżywienia;
- 2) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;
- 3) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;

- 4) urlopu wypoczynkowego, urlopu bezpłatnego bądź płatnego urlopu dla poratowania zdrowia;
- 5) podróży służbowej, z tytułu której prokurator otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 6) pobytu w szpitalu.

§ 11.1. Na wniosek prokuratora delegowanego kierownik jednostki przyznaje prokuratorowi zwrot kosztów, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 5 ustawy.

2. Zwrot kosztów następuje na podstawie umowy o używanie pojazdu do celów służbowych, zawartej pomiędzy prokuratorem delegowanym a kierownikiem jednostki, na warunkach określonych w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

§ 12. Przepisy § 6 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, § 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 oraz § 8-11 mają zastosowanie do prokuratora Prokuratury Krajowej, dla którego stałe miejsce zamieszkania znajduje się w miejscowości niebędącej siedzibą Prokuratury Krajowej, jeżeli uzyskał zgodę o której mowa w art. 121 § 2 ustawy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (Dz. U. Nr 67, poz. 435), które traci moc na podstawie art. 73 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 178) z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 112 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177). Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości, Prokuratury Krajowej oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, tryb i sposób realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb i sposób realizacji świadczeń, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 2-6, mając na względzie sprawność procedury delegowania oraz konieczność zapewnienia warunków do prawidłowego wykonywania obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji, jak również konieczność zwrotu wydatków poniesionych przez prokuratora, przy uwzględnieniu przeciętnych kosztów zakwaterowania i utrzymania się.

Projektowany akt prawny zasadniczo powiela rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (Dz. U. Nr 67, poz. 435).

Przepisy projektowanego rozporządzenia zostały dostosowane do rozwiązań normatywnych wskazanych w art. 109 ustawy - Prawo o prokuraturze, w zakresie określenia miesięcznego ryczałtu kosztów zakwaterowania w miejscu delegowania. Ustawa określa wysokość ryczałtu w sposób parametryczny, tj. stanowiący iloczyn ustalonego procentu i kwoty bazowej, będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego prokuratorów. Założeniem takiej koncepcji jest zasada, iż wysokość ryczałtu powinna ulegać corocznej zmianie, gdyż jeden ze składników (kwota bazowa) podlega zmianom znajdującym odbicie we wzroście przeciętnego wynagrodzenia. Wynikiem powyższego koniecznym było również

przyjęcie tożsamej metodologii przy określaniu zwrotu kosztów zamieszkania faktycznie poniesionych.

W projektowanym rozporządzeniu przewidziano stosowanie wyżej określonych regulacji do prokuratorów Prokuratury Krajowej dla których stałe miejsce zamieszkania znajduje się w miejscowości niebędącej siedzibą Prokuratury Krajowej, jeżeli uzyskali zgodę o której mowa w art. 121 § 2 ustawy, co wynika z art. 109 § 4 ustawy.

Ponadto zaproponowane zmiany wynikają z ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 178), która dokonała m.in. zniesienia Prokuratury Generalnej i prokuratur apelacyjnych oraz utworzenia w ich miejsce odpowiednio: Prokuratury Krajowej i prokuratur regionalnych.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych – prawo karne”.